השתמשתי ב- Python 2.7.16.

שאלה 1

בדקתי את המקרה של inconsistent effects ע"י בדיקה האם קיים proposition של אחד בדקתי את המקרה של Delete של השני (ולהפך).

בדקתי את המקרה של interference ע"י בדיקה האם קיים proposition ברשימת ה-Preconditions של אחד מהם וברשימת ה-Delete של השני (ולהפך).

<u>שאלה 2</u>

בדקתי אם לשתי הפעולות קיימים propositions ב-proposition שלהם שנמצאים ברשימת ה-MutexProp.

שאלה 3

עבור שני ה-propositions חיפשתי זוג פעולות שהן לא mutex שיוצרות אותן. אם לא נמצא כזה, סימן שאם mutex עבור שני ה ניתן להשיג אותם, זה רק בעזרת פעולות שהן mutex.

שאלה 4

עבור כל פעולה, בדקתי שכל proposition ב-proposition שלה הוא לא mutex עבור כל פעולה, בדקתי שכל proposition ב-precondition שלה הוא לא precondition עבור כל פעולה.

<u>שאלה 5-8</u>

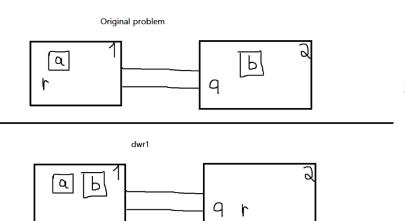
...די סטרייט-פורוורד...

9 שאלה

לקח לי טיפה זמן להבין מה ה-propositions מייצגים, אבל ברגע שציירתי את זה, זה נהיה קל.

בעזרת השרטוט קל לראות שבבעיה המקורית q b b ואת r את a על העמיס את g על r בפתרון הוא להעמיס את 2 פעולות), לנסוע לצד השני (2 פעולות), ולפרוק (2 פעולות).

לכן, יצרתי מצב דומה שבו שני הרובוטים מתחילים ב-2, וצריכים להעביר לשם את a וb שנמצאים ב-1. זה גם כן לוקח 6 פעולות, ולכן הוספתי דרישה ששני הרובוטים יסיימו ב-1, ולכן סך כל הפעולות הוא 8.

בשביל dwr2, פשוט יצרתי מצב התחלתי די מנוון שאין בו מספיק propositions בשביל לבצע אף פעולה, ולכן לא נוכל להגיע למצב המטרה.

<u>שאלה 10</u>

רוב המימוש היה פשוט. החלטתי לממש מנגנון שזוכר באילו מצבים כבר ביקרנו, ולכן נחסוך את החישוב עבורם שוב. בשביל שאייצג מצבים בצורה ייחודית, לפני שהוספתי את המצבים (כאשר מצב הוא רשימה של propositions) קודם כל מיינתי את ה-proposition של המצב. גיליתי שהמיון עצמו באופן מקרי לחלוטין חוסך הרבה מצבים ומשום מה מוצא את הפתרון יותר מהר.

<u>שאלה 11</u>

שם: עמית סידס.

מימשתי את expandWithoutMutex ובניתי graph (רשימה) של השכבות כדי שאוכל להשתמש ב-isFixed. בכל פעם שעשיתי expand הגדלתי את ה-level וכאשר הגעתי למצב מטרה, ה-level מייצג את ערך היוריסטיקה.

שאלה 12

עשיתי משהו דומה לשאלה הקודמת רק שהפעם יצרתי dict שממפה בין שם של proposition לפעם הראשונה שנתקלנו בו. ברגע שמגיעים ל-goal (כפי שביקשו בשאלה), אז בהכרח כל ה-propositions יופיעו שם וכל שנותר הוא לסכום אותם ולהחזיר זאת.

שאלה 13

השאלה הכי מעניינת לדעתי. הבנתי שצריך לייצג את הנתונים בצורה טובה כך שהחישוב יתבצע מהר ללא הרבה פעולות מיותרות. אחרי הרבה זמן מחשבה הבנתי שבשביל להזיז דיסקית מעמוד a לעמוד b (לדוגמא) הרבה פעולות מיותרות. אחרי הרבה זמן מחשבה בעמוד c (כי אחרת דיסקית קטנה ממנו נמצאת מעליה ולכן אי אפשר להזיז את הדיסקית או שאנו ננסה להניח את הדיסקית על דיסקית קטנה ממנה). לכן, כל מה שצריך לשמור הוא על איזה עמוד נמצאת כל דיסקית, ועושים זאת עם propositions 3 עבור כל דיסקית.

בפעולות עצמן, ה-precondition יהיה שהדיסקית נמצאת בעמוד שממנו מנסים להזיז ושכל הדיסקיות הקטנות ממנו יהיה בעמוד השלישי שלא מעבירים ממנו או אליו.

<u>שאלה 14</u>

סטרייט-פורוורד, בהתאם למימוש של 13.